

diagnoser, som generelt er blevet stillet hos personer i diverse tilbud, herunder botilbud, for handikappede. Diagnoserne kan dog i varierende grad have fysiske og psykiske følger for de personer, som har fået konstateret diagnosen. Der vil således være personer, hvor den pågældende stillede diagnose ikke har medført et handicap, der nødvendiggør et kommunalt dag- eller botilbud. Personer, der deltager i arbejdsstyrken, må i den forbindelse vurderes at være mindre udgiftskrævende, hvorfor personer, der deltager i arbejdsstyrken, ikke medtages i opgørelsen. På denne baggrund opgøres kriteriet ud fra oplysninger om den erhvervsdygtige aldersgruppe, 20-59-årige.

Kriteriet antal indvandrere og efterkommere opgøres som antallet af indvandrere og efterkommere fra ikke-vestlige lande. Kriteriet erstatter kriteriet antal udlændinge fra andre lande end de nordiske, EU-landene og Nordamerika (det tidligere 3. lande-begreb), som indgår i den nuværende opgørelse af de kommunale tilskuds- og udligningssystem særlige udligningsordninger, der tager højde for kommunernes udgifter vedr. udlændinge. Kriteriet antal indvandrere og efterkommere indgår således her i opgørelsen af kommunernes socioøkonomiske udgiftsbehov med henblik på at afspejle forhold, der mere generelt kan indebære en social belastning i kommunerne. Kriteriet har f.eks. udvist en vis statistisk sammenhæng med kommunale udgifter til udsatte grupper. Der henvises til bemærkningerne til § 22 vedrørende den ændrede afgrænsning af udlændingegruppen.

Kriteriet beregnet antal tabte leveår er opgjort på baggrund af den beregnede middellevetid i de enkelte kommuner. Antallet af tabte leveår beregnes som middellevetiden i den kommune, der har den højeste middellevetid fratrukket middellevetiden i den pågældende kommune. Middellevetiden er beregnet som den forventede gennemsnitlige levetid for en 0-årig i kommunen, beregnet ud fra de aldersbetingede døds-hyppigheder. Den beregnede middellevetid for en person er således uafhængig af aldersfordelingen for befolkningen i kommunen. Den forventede middellevetid kan betragtes som et udtryk for sundhedstilstanden og kan afspejle socioøkonomisk betingede skævheder i levevilkår og livsstil. Kriteriet, opgjort på regionsniveau, indgår i opgørelsen af regionernes udgiftsbehov på sundhedsområdet i tilknytning til statens tilskud til finansiering af regionerne, og Finansieringsudvalget har således også i den forbindelse fundet en generel statistisk sammenhæng mellem kriteriet og udgifter på sundhedsområdet. Kriteriet udviser endvidere en statistisk sammenhæng med kommunernes udgifter til

beskæftigelsesområdet, hvilket indikerer, at en lavere sundhedstilstand hos befolkningen kan indebære en mere generel social belastning i kommunerne.

Kriteriet for den årlige nedgang i befolkningstallet opgøres som summen over en femårig periode af nettofald i en kommunes befolkningstal fra et år til det følgende for hvert af årene inden for perioden. Der medregnes således kun befolkningsbevægelser i de år, hvor der har været et nettofald i kommunens befolkningstal fra dette år i forhold til det følgende år og ikke i år, hvor der har været en nettotilvækst i kommunens befolkningstal. Hvis f.eks. en kommune hvert af årene inden for perioden har oplevet en nettotilvækst, har kriteriet værdien 0. Kriteriet afspejler strukturelle problemstillinger for kommuner, som oplever en tendens til fald i befolkningstallet, hvilket typisk drejer sig om udkantskommuner. De strukturelle problemstillinger kan give sig udtryk i en skæv befolkningssammensætning aldersmæssigt såvel som socioøkonomisk, hvilket kan indebære en social belastning og en ekstra udfordring i den kommunale sociale indsats.

Foligspartierne er enige om, at behovet for ændringer i de socioøkonomiske kriterier skal vurderes i lyset af de første erfaringer med kommunalreformen. Partierne vil derfor i folketingsåret 2008-09 vurdere behovet for eventuelle ændringer i de socioøkonomiske kriterier med virkning fra udløbet af den særlige overgangsordning på socialområdet i 2010.

Til § 6

I denne bestemmelse fastsættes de nærmere regler for opgørelse af de beregnede skatteindtægter, som skal indgå i beregning af en kommunes udligningsbeløb, jf. § 2.

Det er ikke kommunens faktiske skatteindtægter, der indgår i beregningen, men derimod de skatteindtægter, kommunen ville have haft, hvis den havde udskrevet med gennemsnitlige kommunale skatteprocenter. Det betyder, at beregningen af en kommunes udligningstilskud eller -bidrag vil være uafhængig af den enkelte kommunes faktiske skatteprocenter. En kommune vil således ikke kunne påvirke sine udligningsbeløb gennem at ændre sine skatteprocenter.

En kommunes beskatningsgrundlag er nærmere defineret i § 26 og består af kommunens udskrivningsgrundlag for indkomstskat tillagt en nærmere fastsat andel af de afgiftspligtige grundværdier. Beskatningsgrundlaget er således et sammenvæjet udtryk for de grundlag, kommunen kan udskrive indkomstskat og grundskyld på. De to grundlag sammenvejes i forhold til deres gennemsnitlige skatteværdi for kommunerne.